

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 28. maj 2020
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Mikkel Reenberg
Sagsnr.: 2020-0030-4132
Dok.: 1480383

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1265 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. maj 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Eva Kjer Hansen (V).

Nick Hækkerup

/

Mie Vinkel Sørensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1265 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen "Kommuner får særbehandling, når de bryder databeskyttelsesloven" bragt på DKNYT.dk den 30. april 2020?”

Svar:

Det fremgår af straffelovens § 27, stk. 2, at statslige myndigheder og kommuner alene kan straffes i anledning af overtrædelser, der begås ved udøvelse af virksomhed, der svarer til eller kan sidestilles med virksomhed udøvet af private.

Straffelovens § 27, stk. 2, er dog fraveget i databeskyttelsesloven, jf. lovens § 41, stk. 6, 2. pkt. Således fremgår det af denne bestemmelse, at offentlige myndigheder og institutioner mv., som er omfattet af forvaltningslovens § 1, stk. 1 eller 2, uanset straffelovens § 27, stk. 2, kan straffes i anledning af overtrædelser, der begås ved udøvelse af virksomhed, der ikke svarer til eller kan sidestilles med virksomhed udøvet af private.

Råderummet i databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 7, hvorefter medlemsstaterne kan bestemme, ”i hvilket omfang” offentlige myndigheder kan pålægges bøder, anvendes med databeskyttelsesloven til forudsætningsvis at angive lavere bødeløfter for offentlige myndigheders overtrædelser end dem, der fremgår af forordningens artikel 83, stk. 4-6. Der henvises i øvrigt til Datatilsynets redegørelse nedenfor.

Justitsministeriet kan endvidere henvise til afsnit 2.8.3.8 og 2.8.3.10 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 68 (databeskyttelsesloven) samt de specielle bemærkninger til § 41.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet desuden indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, som har oplyst følgende:

”Hvis der sker en overtrædelse af databeskyttelsesreglerne, har Datatilsynet en række reaktionsmuligheder, som følger af databeskyttelsesforordningens artikel 58, stk. 2.

Overtrædelse af databeskyttelsesreglerne kan efter omstændighederne sanktioneres ved bl.a. at udtale kritik og/eller meddele den dataansvarlige påbud eller forbud i forhold til en given handling eller undladelse. Efter omstændighederne kan det også komme på tale at sanktionere overtrædelsen med en bøde. De forskellige sanktioner kan enten anvendes alene eller kombine-

res afhængigt af de konkrete omstændigheder, jf. databeskyttelsesforordningens præambelbetragtning nr. 148.

Ved vurderingen af en passende sanktion indgår i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 83, stk. 2:

- Overtrædelsens karakter, alvor og varighed
- Om overtrædelsen blev begået forsætligt eller uagtsomt
- Eventuelle foranstaltninger, der er truffet af den dataansvarlige eller databehandleren for at begrænse den skade, som den registrerede har lidt
- Eventuelle relevante tidligere overtrædelser
- Graden af samarbejde med tilsynsmyndigheden
- De kategorier af personoplysninger, der er berørt af overtrædelsen
- Den måde, hvorpå tilsynsmyndigheden fik kendskab til overtrædelsen
- Overholdelse af godkendte adfærdskodekser
- Om der er andre skærpene eller formildende faktorer ved sagens omstændigheder, såsom opnåede økonomiske fordele eller undgåede tab som direkte eller indirekte følge af overtrædelsen

Hvad der nærmere skal forstås ved de enkelte kriterier afgøres som udgangspunkt på baggrund af medlemsstaternes nationale lovgivning, hvilket i Danmarks tilfælde primært vil sige straffelovens §§ 81 og 82.

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har dog også udarbejdet retningslinjer for, hvordan kriterierne skal fortolkes, med henblik på at harmonisere fortolkningen mest muligt.¹

Ifølge databeskyttelseslovens § 41, stk. 6, 2. pkt., kan offentlige myndigheder og institutioner mv. – uanset straffelovens § 27, stk. 2 – straffes for overtrædelse af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven i fuldt omfang. Det betyder, at offentlige myndigheder også kan straffes, selv om der ikke er tale om virksomhed, som kan sidestilles med virksomhed udøvet af private.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget til databeskyttelsesloven, at bødelofterne for alle offentlige myndigheder, er lavere end dem, der fremgår af forordningens artikel 83, stk. 4-6. Bødelofterne for offentlige myndigheder er herfter:

¹ Guidelines on the application and setting of administrative files for the purpose of regulation 2016/679, WP 253, adopted on 3 October 2017.

- For overtrædelser omfattet af forordningens artikel 83, stk. 4: 2 % af myndighedens driftsbevilling, dog maksimalt 8.000.000 kroner
- For overtrædelser omfattet af forordningens artikel 83, stk. 5 og 6: 4 % af myndighedens driftsbevilling, dog maksimalt 16.000.000 kroner

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at der ved pålægelse af bøder til offentlige myndigheder skal tages hensyn til, at de – i modsætning til private aktører – efter lovgivningen er pålagt at varetage lovbestemte opgaver, og at myndigheder derfor heller ikke uden videre i alle tilfælde blot kan standse en behandling for derved at bringe en eventuel ulovlig tilstand til ophør. Der skal endvidere lægges vægt på myndighedernes rammevilkår, som for nogle kan betyde, at de har en bevilling, der er bundet tæt op på deres lovbundne opgave.

Der kan på den baggrund være en forskel på bødestørrelsen afhængig af, om der er tale om en kommunal daginstitution eller en privat daginstitution, selv om der er tale samme type overtrædelse.”

Databeskyttelsesloven indeholder således klare forudsætninger om, at der er særlige forhold, som der skal tages hensyn til, når offentlige myndigheder idømmes bøder for overtrædelse af databeskyttelsesreglerne.